

Arrest

nr. 255 215 van 28 mei 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. ABDUL
Borsbeeksebrug 34/1
2600 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 21 december 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 januari 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 april 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 mei 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat A. ABDUL verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Iraakse nationaliteit te bezitten en een sjiit van Arabisch origine te zijn. U bent geboren in X en zou vanaf 2000 in Bagdad, Centraal-Irak, zijn gaan wonen. Eerst woonde u in de Al-Shaab-wijk met uw familie, maar na uw huwelijk zou u bij de familie van uw man in de Kahera wijk zijn gaan wonen. In mei of juni 2007 verhuisde u met uw man en dochter naar de wijk Adhamiya. Uw echtgenoot zou als vrachtwagenchauffeur hebben gewerkt voor verschillende transportbedrijven. Enkele maanden nadat u in Adhamiya was gaan wonen, begon uw man te werken voor een bedrijf dat goederen transporteerde naar een Amerikaanse basis. Uw man zou een dreigbrief hebben ontvangen omdat hij voor de Amerikanen werkte.

Op 13 januari 2008 werd de vrachtwagen van uw man in brand gestoken. Toen hij wilde gaan kijken, zou hij zijn aangereden door een auto. Daarop zouden jullie het huis in Adhamiya hebben verlaten. In augustus 2008 zouden jullie zijn teruggekeerd naar Adhamiya, waar jullie in september 2008 opnieuw een dreigbrief kregen. Hierop zouden jullie het huis een tweede keer hebben verlaten. Uw man zou bij zijn zus in Kahera zijn gaan wonen en u bij uw familie in de Al-Shaab-wijk. Op 9 januari 2009 zou u samen met uw dochter Irak hebben verlaten. U zou met een vals paspoort via Turkije naar België zijn gereisd. Op 12 januari 2009 zou u in België zijn aangekomen waar u dezelfde dag nog een verzoek om internationale bescherming indiende. Ten tijde van het indienen van uw verzoek om internationale bescherming verbleef uw man nog steeds bij zijn familie in de Kahera-wijk van Bagdad.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u volgende documenten voor: uw nationaliteitsbewijs, nationaliteitsbewijs van uw man, huwelijksakte, geboorteakte van uw dochter, attest van woonst, attest van woonst van uw man, studieattest.

Op 8 juni 2009 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus omdat er geen geloof gehecht kon worden aan het door u aangehaalde asielrelaas en u niet aannemelijk maakte dat u er in uw hoofde sprake was van een persoonlijke vrees voor vervolging in die zin van de Vluchtelingenconventie. Rekening houdend met de toenmalige situatie in uw regio van herkomst, Bagdad, Centraal-Irak, werd u de status van subsidiaire bescherming toegekend op basis van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U diende geen beroep in tegen deze beslissing.

In het kader van een vraag om correctie van uw individuele gegevens legde u een Iraaks paspoort neer, afgeleverd op 20 november 2016 te Bagdad, waaruit bleek dat u van 2 augustus 2017 tot 29 augustus 2017 naar Bagdad was teruggekeerd.

Op 10 augustus 2018 stelde de Directeur-Generaal van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) een formele vraag aan het CGVS om uw subsidiaire beschermingsstatus in te trekken. U werd opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud op het CGVS op 30 november 2018 om de mogelijkheid van de intrekking van uw subsidiaire beschermingsstatus te evalueren.

Tijdens dit persoonlijk onderhoud bevestigt u dat u van 2 tot 29 augustus 2017 samen met twee van uw kinderen – uw dochter M. werd in Bagdad geboren en kwam met u mee naar België in 2009 en uw twee jongste kinderen werden in België geboren - naar Bagdad was teruggekeerd. U geeft aan dat u absoluut naar Bagdad diende terug te keren omdat u persoonlijk aanwezig moest zijn om een erfeniskwestie te kunnen regelen. Na de dood van uw moeder hadden jullie, de kinderen, een stuk landbouwgrond geërfd. In het verleden waren er al heel wat discussies geweest over dit stuk grond en in 2017 besloten uw broers het stuk grond te verkopen, waardoor jullie in principe allemaal een gelijk deel van de opbrengst zouden krijgen. Hiervoor diende u echter persoonlijk aanwezig te zijn, om uw handtekening te kunnen zetten. Op 2 augustus 2017 was u vanuit Amsterdam met het vliegtuig naar Bagdad gereisd, waarna u bij uw zus O. in Bab Al-Shaam, een stad buiten Bagdad, ging verblijven. Op een gegeven moment was uw oom H., als vertegenwoordiger van uw broers, naar daar gekomen zodat u en uw zus de documenten in verband met jullie rechten op het stuk grond konden ondertekenen. Op die documenten stond echter dat zodra jullie het bedrag van de verkoop zouden krijgen, u en uw zus de helft daarvan aan uw broers dienden te geven. Uw broers hadden dit bedrag geëist en zeiden dat volgens de islamitische sharia één man gelijk is aan twee vrouwen, waardoor zij recht hadden op een groter bedrag. U en uw zus weigerden echter de documenten te tekenen en in te stemmen met deze regeling. Hierna wou u onmiddellijk terugkeren naar België. U had echter al een terugvlucht geboekt voor 29 augustus 2017 en diende een boete te betalen als u uw tickets zou willen omboeken, waardoor u toch besloot tot 29 augustus bij uw zus in Irak te blijven. Op 8 augustus 2017 waren jullie aan het slapen, toen jullie plots wakker werden door een brand. Iemand had geprobeerd om het huis van uw zus in brand te steken, waardoor heel de tuin aan het branden was en jullie direct waren gaan lopen. Hoewel u niet zeker weet wie de brand aangestoken had, bent u ervan overtuigd dat uw broers hierachter zaten omdat zij zich alles kunnen veroorloven. Uit schrik dat er na dit incident nog iets zou gebeuren, bleef u na de poging tot brandstichting in het huis van uw zus, tot aan uw vertrek uit Irak. U bleef er echter bij dat u het voorstel van uw broers niet wou aanvaarden, voor u was niets krijgen beter dan op een onrechtvaardig voorstel in te gaan. Omdat u weet wat voor een mentaliteit uw broers hebben en zij u door middel van de brandstichting van 8 augustus 2017 reeds hebben bedreigd, bent u ervan overtuigd dat uw broers u bij een terugkeer naar Irak zullen viseren. Sinds zeven à acht maanden heeft u niets meer gehoord van uw zus O. en ook uw zus Iman zou niets meer van haar gehoord hebben, u vermoedt dat zij uit haar wijk vertrokken is en omwille van de gebeurtenissen en met niemand

nog contact wil. Omwille van de erfeniskwestie heeft u momenteel geen contact meer met uw broers en zussen, enkel met uw zus Iman heeft u nog contact. Omwille van de problemen denkt u op dit moment ook niet meer aan de erfeniskwestie en wilt u zelf ook niets meer hebben van de erfenis. Hiernaast geeft u aan dat u momenteel niet naar Irak kan terugkeren omdat Irak onveilig is voor u en voor uw kinderen en jullie daar een gevaar lopen. Daarenboven bent u van oordeel dat u uw subsidiaire beschermingsstatus dient te behouden omdat u al tien jaar in België bent, uw kinderen hier geboren en getogen zijn, zij hier naar school gaan en hun toekomst hier is.

Ter staving van uw verklaringen legt u volgende documenten voor: een uittreksel uit het bevolkingsregister, uw geboorteakte, uw paspoort, een kopie van een document betreffende de grond en de erfenis en een kopie van een chatbericht met een advocaat.

Op 18 februari 2019 nam het CGVS een beslissing tot opheffing van de subsidiaire beschermingsstatus die u in juni 2009 werd toegekend conform artikel 55/5 van de Vreemdelingenwet daar er werd vastgesteld dat de veiligheidssituatie in Bagdad fundamenteel en duurzaam is gewijzigd.

Op 8 november 2019 werd de beslissing tot opheffing van de subsidiaire beschermingsstatus vernietigd door de RvV. De Raad oordeelde in haar vernietigingsarrest dat de bestreden beslissing geen gronden bevat tot opheffing van de subsidiaire beschermingsstatus in hoofde van uw dochter. Evenmin werd uw dochter M., die 13 jaar is en reeds 11 jaar in België verblijft, niet gehoord in het kader van een mogelijke opheffing. Uw dochter had evenmin de mogelijkheid om elementen aan te brengen inzake het behoud van haar subsidiaire beschermingsstatus. Zij werd namelijk niet gehoord en kreeg dus niet de kans individuele elementen te laten gelden. De RvV neemt dan ook aan dat verzoekster in een geschil als het voorliggende ook in eigen naam kan optreden.

Op 21 september 2020 werd u opnieuw opgeroepen bij het CGVS om de reden tot behoud van de subsidiaire beschermingsstatus van uw dochter M. toe te lichten gelet op de duurzaam gewijzigde situatie in Bagdad. U verklaarde dat uw kinderen opgegroeid zijn in België – twee van uw drie kinderen werden zelfs geboren in België - en in Irak geen recht zullen hebben om te leven, te genieten en te studeren. Daarnaast verklaarde u nog steeds vrees te hebben voor uw broer omdat hij wraak zou willen nemen op u die zo vroeg vertrok. Hij huwde zelfs zijn dochters uit en u wilt dit lot niet voor uw eigen kinderen.

U legde een foto voor van u en uw broer (origineel) in Bagdad en uw advocaat stuurde na het persoonlijk onderhoud nog prints door van screenshots van foto's op uw broer zijn facebook waar hij te zien is in militair kostuum en foto's van uw kinderen in België (prints mail).

B. Motivering

U werd op 8 juni 2009 de status van subsidiair beschermde toegekend omdat uit een grondige analyse van de toenmalige situatie in Irak bleek dat er in Bagdad "een reëel risico (bestond) van ernstige bedreigingen van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict" in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Ondanks het feit dat u een internationale beschermingsstatus werd toegekend blijkt duidelijk uit artikel 55/5 van de vreemdelingenwet dat de status van subsidiaire beschermde in beginsel geen permanente status is, en dat een onderdaan van een derde land onder bepaalde omstandigheden kan ophouden een subsidiair beschermde te zijn. Artikel 55/5 Vw. bepaalt immers dat de hoedanigheid van subsidiair beschermde verloren gaat wanneer de omstandigheden in verband waarmee deze hoedanigheid was verleend, niet langer bestaan of zodanig gewijzigd zijn dat deze bescherming niet langer nodig is. Dit is het geval wanneer niet meer aan de voorwaarden voor verlening van de subsidiaire beschermingsstatus wordt voldaan (naar analogie HvJ, Salahadin Abdulla (C-175/08) e.a. tegen Bundesrepublik Deutschland, 2 maart 2010, para. 65). Er dient hierbij te worden nagegaan of de verandering van de omstandigheden die hebben geleid tot het toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter heeft om het reële risico op ernstige schade weg te nemen. De verandering van omstandigheden is „ingrijpend en niet-voorbijgaand" in de zin van artikel 55/5 Vw., wanneer de factoren die aan het reële risico op ernstige schade ten grondslag hebben gelegen, kunnen worden geacht duurzaam te zijn weggenomen. De beoordeling of de verandering van omstandigheden ingrijpend en nietvoorbijgaand is, houdt dus in dat er geen reëel risico bestaat om te

worden blootgesteld aan ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 Vw. (naar analogie HvJ, Salahadin Abdulla (C-175/08) e.a. tegen Bundesrepublik Deutschland, 2 maart 2010, para. 73).

In casu dient aldus te worden beoordeeld of er in Bagdad nog steeds sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

Dienaangaande dient vooreerst opgemerkt te worden dat de Commissaris-generaal sinds oktober 2015 van oordeel is dat er geen sprake meer is van een dergelijk uitzonderlijke situatie in Bagdad. De beslissing om het beleid aangaande de toepassing van artikel 48/4, § 2, c Vw. te wijzigen was gestoeld op een grondige analyse van nauwkeurige en actuele informatie over de algemene situatie in Irak. Die informatie werd op professionele manier verzameld uit verschillende objectieve bronnen, waaronder het UNHCR, relevante internationale mensenrechtenorganisaties, niet-gouvernementele organisaties, vakliteratuur en berichtgeving in de media. Op basis van de beschikbare informatie kwam de Commissaris-generaal tot de conclusie dat de duidelijke verbetering in de veiligheidssituatie in Bagdad al enige tijd van kracht was, en dat er geen indicaties waren dat de situatie in de nabije toekomst zou verslechteren. Deze wijziging in omstandigheden kon dan ook als voldoende duurzaam worden bestempeld, wat de beleidswijziging rechtvaardigde. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft deze beoordeling sindsdien meermaals bevestigd (zie o.a. RvV 26 november 2015, nr. 157 161), en ook het EHRM is van oordeel dat de veiligheidssituatie in Irak niet dermate ernstig is dat de terugkeer van een persoon naar Bagdad een schending van artikel 3 EVRM inhoudt (EHRM, J.K. and Others v. Sweden, Application no. 59166/12, 23 augustus 2016, para. 53-55). Uit het gegeven dat het CGVS al sinds oktober 2015 van oordeel is dat er geen reden meer bestaat om aan asielzoekers afkomstig uit Bagdad de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen op grond van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet; dat deze beoordeling door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd wordt; en dat deze beoordeling nog steeds overeind blijft, kan worden afgeleid dat de beslissing om in uw hoofde over te gaan tot de opheffing van de u eerder toegekende subsidiaire beschermingsstatus geen overhaaste, doch wel een redelijke beslissing betreft, juist omdat de wijziging in de omstandigheden op grond waarvan u de status werd toegekend al enige tijd van kracht is en bijgevolg als voldoende duurzaam kan worden aangemerkt.

De informatie waarover het CGVS heden beschikt landeninformatie (zie het **EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20190312.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>; en de **COI Focus Irak – veiligheidssituatie in Centraal- en Zuid-Irak van 20 maart 2020**, beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/de-veiligheidssituatie-centraal-en-zuid-irak> of <https://www.cgvs.be/nl>), bevestigt bovendien dat de verandering in omstandigheden in Bagdad, dewelke plaatsvond nadat aan u de status van subsidiair beschermde werd toegekend, nog steeds een voldoende ingrijpend en een niet-voorbijgaand karakter hebben. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt immers dat blijkt dat ISIS sinds 2015 meer en meer werd teruggedrongen. Op 9 december 2017 kondigde eerste minister Haider al-Abadi aan dat het laatste stukje ISIS-territorium op Iraaks grondgebied was veroverd, en dat hiermee een einde was gekomen aan de grondoorlog tegen de terreurorganisatie.

De herovering van gebieden bezet door ISIL had een duidelijk voelbare impact op de veiligheidssituatie in Irak in het algemeen en de provincie Bagdad in het bijzonder. Het aantal veiligheidsincidenten kende in 2018 een daling ten opzichte van het jaar voordien, een trend die in 2019 aanhield. Ook het aantal te betreuren burgerdoden is sinds de overwinning op ISIS sterk gedaald..

In 2019 en begin 2020 werd de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad gekenmerkt door drie op elkaar inwerkende ontwikkelingen. Het gaat om de daling van het geweld dat kan worden toegeschreven aan ISIS; de demonstraties tegen de heersende politieke klasse, de regering en de buitenlandse inmenging in de Iraakse politiek die het politieke leven in de hoofdstad sinds oktober 2019 domineren; en de toename van de spanningen tussen Iran en de Verenigde Staten met als hoogtepunt de droneaanval op de bevelhebber van de Iraanse Republikeinse Garde, Qassem Soleimani, en het adjunct-hoofd van de PMF, Abu Mahdi al- Muhandis.

Nadat het aanzienlijke verliezen had geleden in 2017, zijn de activiteiten van ISIS in Bagdad en de 'Baghdad Belts' in de periode van 2018 tot begin 2020 beperkt gebleven. Vanuit de gebieden waar het traditioneel steun heeft genoten, is ISIS nog wel in staat om aanvallen uit te voeren in het stedelijk centrum van Bagdad maar de dreiging die uitgaat van de organisatie is steeds verder afgenomen. Het maandelijkse aantal veiligheidsincidenten die in de provincie plaatsvonden en kunnen worden toegeschreven aan ISIS, is sinds begin 2018 sterk gedaald en was gedurende 2019 relatief stabiel op een laag niveau. ISIS bedient zich nog nauwelijks van gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders met infanteriewapens, maar kiest momenteel bijna uitsluitend voor kleinschalige aanvallen, onder andere met explosieven of vuurwapens. Aanvallen waarbij militaire tactieken worden gehanteerd zijn uitzonderlijk. Er vinden nog nauwelijks door ISIS gepleegde zware aanslagen plaats in de provincie. Naast aanvallen gericht op specifieke doelwitten, waaronder de ISF en PMF, vinden ook kleinschaligere aanslagen plaats. Ondanks de omvangrijke veiligheidsmaatregelen van politie, leger en milities maken deze aanslagen nog altijd slachtoffers onder de burgerbevolking. Het merendeel van deze aanvallen door ISIS vindt plaats in de Baghdad Belts al is het aantal incidenten, en het aantal burgerdoden dat hierbij valt, nog steeds beperkt.

Het gros van het geweld dat in Bagdad plaatsvindt is echter niet langer toe te schrijven aan ISIS. Sinds 2018 is het geweld in Bagdad hoofdzakelijk persoonlijk, doelgericht politiek of crimineel geweld. Geweld tegen burgers wordt gebruikt om geld te verdienen, of om personen die men als een buitenstaander, politieke tegenstander of behorend tot een andere etnie beschouwt weg te jagen. Dit geweld neemt de vorm aan van (politieke) intimidatie, afpersing, schietpartijen, berovingen, gewapende schermutselingen en doelgerichte moorden. De prominent aanwezige sjiiitische milities staan weliswaar mee in voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving in Bagdad maar blijken op hun beurt evenwel, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk te zijn voor de meer individuele en doelgerichte vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Soennieten in Bagdad lopen een groter risico om slachtoffer te worden van sjiiitische milities dan sjiieten. De omvang van het sektarisch geweld bereikte na 2014 echter nooit het geweldsniveau van het sektarisch conflict in 2006-2007. Deze milities hebben door de militaire overwinning tegen ISIS verder aan invloed gewonnen, en wensen nu ook politiek kapitaal te slaan uit hun machtspositie. Zij zijn eveneens betrokken bij gewapende confrontaties tussen henzelf en de ISF. Dergelijke clashes vonden meerdere malen plaats in het centraal en oostelijk deel van Bagdad en wijzen op een mogelijke machtsstrijd tussen de ISF en PMF-troepen. De verschillende milities in Bagdad zijn ook verwickeld in een gewelddadige concurrentiestrijd waarbij ze elkaar bekampen.

Uit de beschikbare informatie blijkt derhalve dat een groot deel van het geweld dat er in de provincie Bagdad plaatsvindt, doelgericht van aard is.

Uit de informatie terug te vinden in het administratief dossier (zie kopie van uw paspoort toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat u in 2017, voor een periode van bijna vier weken, naar Irak terugkeerde. In concreto blijkt u op 2 augustus 2017 naar Bagdad, Centraal-Irak, te zijn teruggekeerd en er tot 29 augustus 2017 te hebben verbleven. U bevestigde dit ook u tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS op 30 november 2018 (CGVS2, p. 8-9). Gelet op deze bevindingen kan er niet anders dan vastgesteld worden dat u vrijwillig terugkeerde naar uw regio van herkomst, Bagdad, hetgeen de appreciatie van het CGVS over de gewijzigde veiligheidssituatie in Bagdad bevestigt.

Gelet op het geheel van de voormelde elementen, dient te worden besloten dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex is, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, en dat de wijziging in de omstandigheden in verband waarmee u de hoedanigheid van subsidiair beschermde was verleend, een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter hebben, zodat deze subsidiaire bescherming niet langer nodig is.

Hiernaast bent u nog van oordeel dat u uw subsidiaire beschermingsstatus dient te behouden omdat u al tien jaar in België bent, uw kinderen hier geboren en getogen zijn – dit betreft echter enkel uw twee jongste kinderen -, zij hier naar school gaan en hun toekomst hier is (CGVS2, p. 17). Deze door u aangehaalde elementen werpen echter geen ander licht op het feit dat u, nét met deze twee kinderen, vrijwillig naar Bagdad terugkeerde en dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex is, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Daarenboven beweert u dat u momenteel niet naar Irak kan terugkeren omdat u daar door uw broers geïsoleerd zal worden naar aanleiding van een erfeniskwestie na het overlijden van uw moeder (CGVS2, p. 12 en 16). Er dient echter vastgesteld te worden dat u niet aannemelijk maakt dat u omwille van de problemen met uw broer een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie zou hebben of een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat de door u aangehaalde feiten geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie (meer bepaald uw etnische origine, nationaliteit, religie, politieke overtuiging of uw behoren tot een bepaalde sociale groep). Uit uw verklaringen blijkt immers dat de door u aangehaalde problemen enkel van familiale en interpersoonlijke aard zijn. Het betreft hier enkel een geschil dat u met uw broers heeft omwille van een erfeniskwestie, waarbij uw broers meer rechten zouden opeisen dan hun volgens de wetgeving toekomt (CGVS2, p. 6-7 en 12-13).

Evenmin zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Zo dient immers te worden vastgesteld dat de elementen die u aanbrengt onvoldoende zwaarwichtig zijn om als ernstige schade, zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming, te worden beschouwd. U haalt aan dat u door uw broers bedreigd en geïsoleerd wordt omwille van de discussies die jullie gehad zouden hebben in verband met de verkoop van het stuk landbouwgrond en verwijst in dit verband enkel naar de brandstichting aan het huis van uw zus O. op 8 augustus 2017 als gevolg van deze problemen. Hoewel u ervan overtuigd bent dat uw broers achter de brandstichting zitten, is dit louter een assumptie van uwentwege en kan u deze bewering op geen enkele manier staven (CGVS, p. 10 en 12). Dat u weet dat uw broers achter deze brand zitten omdat zij zich, volgens u, alles permitteren, zij 'wilde beesten' zijn en zij alles doen voor geld, kan op dit vlak niet overtuigen (CGVS2, p. 10 en 12). Dat u een discussie met uw broers had over de verkoop van het stuk landbouwgrond en over jullie rechtmatig deel van de erfenis hoeft niet noodzakelijk te betekenen dat zij ook achter de brand in de tuin van uw zus zaten, een dergelijke brand kan immers verschillende oorzaken hebben. Daarenboven betreft het hier ook slechts een éénmalig incident, waarna er niets anders meer gebeurd is. Zo hebben noch u noch uw zus Iman na bovenstaand incident nog iets meegemaakt. En hoewel u beweert dat uw zus O. momenteel vermist is, geeft u eveneens aan dat u niet denkt dat er iets ernstig gebeurd is maar dat zij gewoon geen contact meer wil hebben met iemand van de familie (CGVS2, p. 15-16). Ook blijkt dat u en uw zus deze brandstichting niet dermate ernstig vonden om een klacht in te dienen bij de politie en hun hulp en bescherming in te roepen. Uw verklaring dat een dergelijke brand wel soms gebeurt in Irak, het niet belangrijk is als er een Irak een tuin verbrandt, jullie het niet gewoon zijn om een klacht in te dienen en er toch niemand jullie zou geloven kan op dit vlak evenmin overtuigen (CGVS2, p. 15). Indien jullie dit incident daadwerkelijk ernstig gevonden zouden hebben, kan redelijkerwijze verwacht worden dat jullie minstens een poging zouden ondernemen om bescherming te krijgen en te weten te komen wie achter deze brandstichting zat. Er blijkt bovendien nergens dat, indien uw broers daadwerkelijk achter deze brandstichting zouden zitten, jullie niet op de bescherming van de autoriteiten hadden kunnen rekenen en ook inzake de erfeniskwestie jullie, bijvoorbeeld via juridische bijstand, jullie gelijk niet zouden kunnen krijgen. Hiernaast geeft u zelf aan dat u momenteel niet meer denkt aan de erfeniskwestie en u ook niets meer wil hebben van de erfenis (CGVS, 16). Aangezien uw problemen met uw broers enkel een gevolg zouden zijn van deze erfeniskwestie, zou dit er in principe net toe moeten leiden dat de problemen met uw broers niet meer zo actueel en zo prangend zijn.

De documenten die u ter staving van de brandstichting en het conflict met uw broers voorlegde, kunnen geen ander licht werpen op voorgaande. De door u voorgelegde foto is echter bijzonder onduidelijk en enkel met enige verbeelding kan aan de hand van deze foto aangenomen worden dat het de schade van een brand betreft, laat staan dat deze foto zou aantonen dat de brand aangestoken werd door of op initiatief van uw broers. Daarenboven toont deze foto niet aan waar, in welke omstandigheden of met welke intentie deze foto genomen werd. Bijgevolg heeft deze foto geen bewijswaarde voor de door u aangehaalde problemen met uw broers. Wat betreft het document inzake de grond/erfenis en het chatbericht met een advocaat dient te worden opgemerkt dat het hier enkel kopieën, én geen originele stukken, betreft, waardoor de herkomst en authenticiteit van deze documenten niet kan worden nagegaan. Eveneens kunnen dergelijke documenten door om het even wie, waar en wanneer zijn opgemaakt en dragen deze aldus een zeer beperkte bewijswaarde. Bovendien kunnen deze documenten hoogstens aantonen dat u volgens de erfenis van uw moeder recht had op dat stuk grond en dat u een geschil had met uw broers over deze erfeniskwestie, deze documenten vormen echter

geenszins een bewijs voor de door u aangehaalde bedreigingen door uw broers. Het uittreksel uit het bevolkingsregister, uw geboorteakte en uw paspoort tonen voorts enkel uw identiteit, nationaliteit en terugkeer naar Irak aan, elementen die momenteel niet ter discussie staan.

Tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS op 21 september 2020 verklaarde u tot slot uitdrukkelijk geen toevoegingen meer te hebben aangaande uw persoonlijke vrees (CGVS 3, p. 2).

Gelet op dit alles is het Commissariaat-generaal van mening dat de status van subsidiaire bescherming die u in juni 2009 werd toegekend conform artikel 55/5 van de Vreemdelingenwet heden opgeheven dient te worden.

Dient voorts te worden opgemerkt dat u evenmin elementen heeft aangebracht waaruit blijkt dat de subsidiaire beschermingsstatus die uw dochter M. werd toegekend niet kan worden opgeheven noch dat er elementen voorhanden zijn op grond waarvan in hoofde van A. en R. dient te worden besloten tot het bestaan van een nood aan internationale bescherming.

Gevraagd naar de vrees die u specifiek koestert in hoofde van uw kinderen bij terugkeer naar Irak verklaarde u dat "niets in Irak u stimuleert terug te keren" (CGVS3, p. 4). Uw kinderen zouden geen toekomst daar hebben en u bent "bang van alles" (CGVS3, p. 6). Zo verklaarde u dat uw kinderen niet kunnen genieten, leven en studeren in Irak. U vreest ontvoeringen en moordzaken (zie CGVS3, p. 3 en 4). Voorts verklaarde u dat u uw broer vreest. Hij zou wraak willen nemen en huwde zelfs zijn eigen kinderen op jonge leeftijd uit. U vreest dat hetzelfde zou gebeuren met uw kinderen (CGVS3, p. 3). Dient allereerst te worden opgemerkt dat u zich hier beperkt tot het uiten van loutere beweringen enerzijds en het op algemene wijze verwijzen naar praktijken die (kunnen) voorkomen in Irak zonder meer. U brengt op geen enkel moment concrete elementen aan waaruit blijkt dat uw kinderen ingeval van een terugkeer, daadwerkelijk risico lopen te zullen worden ontvoerd, vermoord dan wel dat uw dochters zullen worden uitgehuwelijkt. Dit volstaat niet. U dient het bestaan van een nood aan internationale bescherming in hoofde van uw kinderen te concretiseren, doch blijft hier in gebreke. Daarbovenop verklaarde u dat uw broer uw kinderen nog nooit gezien heeft en ze dan ook niet kent (CGVS3, p. 5). Hoe u dan zou weten wat uw broer zijn plannen zijn, is geenszins duidelijk. Dat uw kinderen niet zullen kunnen leven, genieten en studeren in Irak toont u ook geenszins in concreto aan.

Het is bovendien ook opmerkelijk dat u, die thans aanhaalt te vrezen voor uw kinderen ingeval van een terugkeer naar Irak, zelf de keuze maakte uw twee jongste kinderen R. en A. bij uw vrijwillige terugkeer naar Bagdad in 2017 mee te nemen (CGVS3, p. 4). Zoals hierboven aangegeven bevestigde u met uw vrijwillige terugkeer de appreciatie van de Commissaris-Generaal dat er actueel in Bagdad voor burgers geen reëel risico bestaat op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 §2 c) van de Vreemdelingenwet. Dat u de keuze maakte uw twee minderjarige kinderen mee te nemen bevestigt dit eens te meer en ondermijnt uw beweerde vrees in hun hoofde. Er kan immers verondersteld worden dat, indien u daadwerkelijk vreest voor hun veiligheid en hun leven ingeval van een terugkeer, u hen hier hoe dan ook niet aan zou hebben blootgesteld (CGVS3, p. 4).

U haalde bijkomstig aan dat uw kinderen hun huidige levensstijl niet aanvaard zal worden door uw familie. Uw kinderen gaan hier naar school en zij leven hier volgens uw verklaringen als "moslims zonder beperkingen" zijnde vrienden uitnodigen, uitgaan, kleren kopen die ze willen en geen bedekte klederdracht dragen (CGVS3, p. 5). Het volstaat echter niet om zeer algemeen op te merken dat uw kinderen reeds enige tijd in België verblijven en hierdoor als beschamend zullen beschouwd worden waardoor u en uw kinderen problemen riskeren bij terugkeer. Nergens concretiseert u deze aangehaalde vrees, waardoor ook dit slechts een blote bewering blijft. Ook de doorgestuurde prints van de foto's van uw kinderen in België kunnen geen ander licht op voorgaande werpen. Deze prints van de foto's tonen uw kinderen in België, niets meer en niets minder. Op geen enkele wijze kunnen deze prints uw bewering aangaande de reactie van uw familie ten aanzien van uw kinderen staven.

De prints van foto's van, volgens u, uw broer zijn facebookpagina en de foto van u en uw broer samen in Irak, kunnen evenmin bovenstaande appreciatie omvormen. Uit de voorgelegde foto's kan allereerst op geen enkele manier worden afgeleid dat het hier daadwerkelijk uw broer betreft. Ook al zou het ten andere vaststaan dat het hier daadwerkelijk uw broer betreft, quod non, dan nog volstaan deze stukken niet om in uw hoofde, alsook in hoofde van uw kinderen, te kunnen besluiten tot het bestaan van een nood aan internationale bescherming.

Op geen enkele manier kan uit deze prints worden afgeleid dat u en uw kinderen, zoals u beweert, problemen zullen kennen met uw broer ingeval van een terugkeer naar Irak.

Gelet op dit alles is het Commissariaat-generaal van mening dat de status van subsidiaire bescherming die uw kinderen, via de aan uzelf in juni 2009, conform artikel 55/5 van de Vreemdelingenwet, toegekende status verwierven, heden opgeheven dient te worden.

C. Conclusie

Steunend op artikel 55/5 van de Vreemdelingenwet wordt uw subsidiaire beschermingsstatus opgeheven.”

Verzoekschrift en stukken

2.1. In een enig middel beroept verzoekster zich op de schending van “de materiële motiveringsplicht *juncto* het zorgvuldigheidsbeginsel”.

Verzoekster ontwikkelt het middel als volgt:

“1. Verwerende partij verwacht begrip “opheffing” met begrip “intrekking”

De opheffing van een subsidiaire beschermingsstatus gebeurt wanneer de omstandigheden op grond waarvan de subsidiaire beschermingsstatus werd verleend, niet langer bestaan of zodanig zijn gewijzigd dat deze bescherming niet langer nodig is. Er dient hierbij te worden nagegaan of de verandering van de omstandigheden die hebben geleid tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter heeft om het reële risico op ernstige schade weg te nemen (art. 55/5 Vw).

De intrekking van een subsidiaire beschermingsstatus gebeurt o.a. wanneer het persoonlijk gedrag van de subsidiair beschermde er later op wijst dat hij geen reëel risico op ernstige schade loopt (art. 55/5/1, §2, 2°).

In de bestreden beslissing is de verwerende partij tot opheffing van de subsidiaire beschermingsstatus overgegaan omwille van redenen die betrekking hebben op het persoonlijk gedrag van verzoekster, meer bepaald haar reis naar Irak die plaatsvond tussen 02.08.2017 tot 29.08.2017.

Hoewel verwerende partij in de bestreden beslissing verwijst naar het persoonlijk gedrag van verzoekster (overeenkomstig artikel 55/5/1, §2, 2° Vw), neemt zij geen beslissing tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus, maar integendeel neemt zij een beslissing tot opheffing overeenkomstig artikel 55/5 Vw).

De redenen waarnaar verwerende partij verwijst in de bestreden beslissing hebben voornamelijk te maken met het persoonlijk gedrag van verzoekster als gevolg waarvan enkel een beslissing tot intrekking zou kunnen worden genomen. Dit persoonlijk gedrag van verzoekster (korte reis naar Irak) was immers de beweegreden die verwerende partij ertoe heeft aangezet om een beslissing tot opheffing te nemen terwijl de grondslag ervan niet tot opheffing kan leiden.

De verwerende partij diende aldus te beslissen tot een eventuele intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus in plaats van een opheffing subsidiaire beschermingsstatus. Zij steunt zich bijgevolg op de verkeerde rechtsgrond.

Zelfs wanneer verwerende partij een beslissing tot intrekking zou hebben genomen dan nog zijn er geen redenen voorhanden om de subsidiaire beschermingsstatus van verzoekster in te trekken. Immers, het persoonlijk gedrag dient ab initio onderzocht te worden, hetgeen in casu niet is gebeurd (zie RVV 13.09.2017. nr. 191.960).

Uit het voorgaande blijkt opnieuw dat verwerende partij onzorgvuldig is geweest bij het nemen van de bestreden beslissing. De bestreden beslissing dient te worden vernietigd.

2. Bestreden beslissing in hoofde van minderjarig kind M.M. is nietig

De bijlage bij de bestreden beslissing in hoofde van het minderjarig kind van verzoekster, juffrouw M.M. (° 28.03.2007), is genomen zonder na te gaan of de feiten ook op haar van toepassing zijn. Immers, verzoekster heeft verklaard dat zij twee kinderen meenam naar Irak in de periode van 02.08.2017 tot 29.08.2017. M. ging niet mee, doch werd er ook in haar hoofde een beslissing tot opheffing van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het arrest van uw Raad dd. 08.11.2019 nr. 228.654 oordeelde in deze zaak bovendien het volgende:

“De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 18 februari 2019, tot opheffing van de subsidiaire beschermingsstatus van verzoeksters dochter M. wordt vernietigd” (eigen benadrukking).

Opnieuw blijkt dat verwerende partij onzorgvuldig is geweest bij het nemen van de bestreden beslissing. De bestreden beslissing dient te worden vernietigd."

2.2. Bij aanvullende nota van 10 mei 2021 brengt verweerder inzake de veiligheidssituatie in Bagdad volgende landeninformatie bij:

- EASO Country Guidance Note: Iraq van januari 2021;
- UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019;
- EASO COI Report Iraq - Security situation van maart 2019;
- EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van oktober 2020;
- COI Focus Irak – veiligheidssituatie in Centraal- en Zuid-Irak van 20 maart 2020.

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoekster om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

4. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekster afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekster. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoekster bepaalde aspecten van haar verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- "a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

5. Artikel 55/5 van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, luidt als volgt:

"De subsidiaire beschermingsstatus die werd toegekend aan een vreemdeling wordt opgeheven wanneer de omstandigheden op grond waarvan de subsidiaire beschermingsstatus werd verleend, niet langer bestaan of zodanig zijn gewijzigd dat deze bescherming niet langer nodig is. Er dient hierbij te worden nagegaan of de verandering van de omstandigheden die hebben geleid tot het toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter heeft om het reële risico op ernstige schade weg te nemen.

Het eerste lid is niet van toepassing op een persoon met de subsidiaire beschermingsstatus die dwingende redenen, voortvloeiende uit vroegere ernstige schade, kan aanvoeren om te weigeren de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, of, in het geval van een staatloze, van het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, in te roepen."

6. Op 8 juni 2009 werd aan verzoekster de subsidiaire beschermingsstatus toegekend omdat uit een grondige analyse van de toenmalige situatie in Irak bleek dat er in Bagdad “een reëel risico (bestond) van ernstige bedreigingen van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict” in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Ook aan verzoeksters drie kinderen werd de subsidiaire beschermingsstatus, via de aan verzoekster in 2009 toegekende status, toegekend.

Op 18 februari 2019 nam het CGVS een beslissing tot opheffing van de subsidiaire beschermingsstatus die aan verzoekster in juni 2009 werd toegekend omdat er werd vastgesteld dat de veiligheidssituatie in Bagdad fundamenteel en duurzaam is gewijzigd.

Op 8 november 2019 werd de beslissing tot opheffing van de subsidiaire beschermingsstatus vernietigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV arrest nr. 228 654 van 8 november 2019), omdat de bestreden beslissing geen gronden bevatte tot opheffing van de subsidiaire beschermingsstatus in hoofde van verzoeksters oudste dochter M. en omdat M. niet de mogelijkheid had om elementen aan te brengen inzake het behoud van haar subsidiaire beschermingsstatus.

Inzake verzoekster wordt in voormeld vernietigingsarrest geconcludeerd:

“Het beroep in zoverre ingediend tegen de beslissing van 18 februari 2019 tot opheffing van de subsidiaire beschermingsstatus van verzoekster, is onontvankelijk bij gebrek aan het rechtens vereiste belang.”

Op 21 september 2020 werd verzoekster in het kader van onderhavige procedure opnieuw opgeroepen bij het CGVS om de reden tot behoud van de subsidiaire beschermingsstatus van haar dochter M. toe te lichten gelet op de duurzaam gewijzigde situatie in Bagdad.

De commissaris-generaal nam een (nieuwe) beslissing tot opheffing van de subsidiaire beschermingsstatus in hoofde van verzoekster en haar kinderen conform artikel 55/5 van de Vreemdelingenwet, omdat de situatie in Bagdad fundamenteel en duurzaam is gewijzigd. Dit wordt tevens bevestigd door de bij aanvullende nota van 10 mei 2021 bijgebrachte update van informatie en de beoordeling van de veiligheidssituatie in Bagdad door verweerder.

7. In het verzoekschrift voert verzoekster aan dat verweerder het begrip opheffing met het begrip intrekking verwart. Zij betoogt dat verweerder, gezien in de bestreden beslissing wordt verwezen naar haar persoonlijk gedrag (overeenkomstig artikel 55/5/1, § 2, 2° van de Vreemdelingenwet), diende te beslissen tot een eventuele intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus in plaats van de opheffing.

In de bestreden beslissing motiveert verweerder terecht dat op basis van een analyse van de beschikbare informatie blijkt dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex is, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, en dat de wijziging in omstandigheden in verband waarmee verzoekster de hoedanigheid van subsidiair beschermde was verleend, een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter hebben, zodat deze subsidiaire bescherming niet langer nodig is.

Het gegeven dat verzoekster met haar twee jongste kinderen in 2017 vrijwillig naar Bagdad terugkeerde, wordt in de bestreden beslissing slechts aangestipt als een bevestiging van de voormelde beoordeling over de gewijzigde veiligheidssituatie in Bagdad.

De beslissing werd *in casu* aldus wel degelijk genomen omwille van de voldoende ingrijpende en niet-voorbijgaande wijziging in omstandigheden in verband waarmee verzoekster de hoedanigheid van subsidiair beschermde was verleend, met name de veiligheidssituatie in Bagdad.

Verweerder besloot derhalve terecht tot de opheffing van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 55/5, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

8. Voor het overige stelt het verzoekschrift dat de bestreden beslissing is genomen zonder na te gaan of de feiten ook op de oudste dochter van verzoekster van toepassing zijn.

Blijkens de bestreden beslissing en de elementen in het administratief dossier werd verzoekster in het kader van onderhavige procedure opgeroepen tot een persoonlijk onderhoud en bevraagd over (de vrees van) haar kinderen tijdens het persoonlijk onderhoud van 21 september 2020, aldus na het vernietigingsarrest nr. 228 654 van 8 november 2019 van de Raad. Bovendien blijkt uit de bestreden beslissing dat wel degelijk terdege gemotiveerd is in hoofde van verzoeksters kinderen, en in het bijzonder in hoofde van verzoeksters oudste dochter M..

Er kan slechts worden vastgesteld dat de bestreden beslissing uitdrukkelijk rekening houdt met de situatie van verzoeksters kinderen en bijgevolg ook die van haar oudste dochter. Deze motivering luidt als volgt:

“Dient voorts te worden opgemerkt dat u evenmin elementen heeft aangebracht waaruit blijkt dat de subsidiaire beschermingsstatus die uw dochter M. werd toegekend niet kan worden opgeheven noch dat er elementen voorhanden zijn op grond waarvan in hoofde van A. en R. dient te worden besloten tot het bestaan van een nood aan internationale bescherming.

Gevraagd naar de vrees die u specifiek koestert in hoofde van uw kinderen bij terugkeer naar Irak verklaarde u dat “niets in Irak u stimuleert terug te keren” (CGVS3, p. 4). Uw kinderen zouden geen toekomst daar hebben en u bent “bang van alles” (CGVS3, p. 6). Zo verklaarde u dat uw kinderen niet kunnen genieten, leven en studeren in Irak. U vreest ontvoeringen en moordzaken (zie CGVS3, p. 3 en 4). Voorts verklaarde u dat u uw broer vreest. Hij zou wraak willen nemen en huwde zelfs zijn eigen kinderen op jonge leeftijd uit. U vreest dat hetzelfde zou gebeuren met uw kinderen (CGVS3, p. 3). Dient allereerst te worden opgemerkt dat u zich hier beperkt tot het uiten van loutere beweringen enerzijds en het op algemene wijze verwijzen naar praktijken die (kunnen) voorkomen in Irak zonder meer. U brengt op geen enkel moment concrete elementen aan waaruit blijkt dat uw kinderen ingeval van een terugkeer, daadwerkelijk risico lopen te zullen worden ontvoerd, vermoord dan wel dat uw dochters zullen worden uitgehuwelijkt. Dit volstaat niet. U dient het bestaan van een nood aan internationale bescherming in hoofde van uw kinderen te concretiseren, doch blijft hier in gebreke. Daarbovenop verklaarde u dat uw broer uw kinderen nog nooit gezien heeft en ze dan ook niet kent (CGVS3, p. 5). Hoe u dan zou weten wat uw broer zijn plannen zijn, is geenszins duidelijk. Dat uw kinderen niet zullen kunnen leven, genieten en studeren in Irak toont u ook geenszins in concreto aan.

Het is bovendien ook opmerkelijk dat u, die thans aanhaalt te vrezen voor uw kinderen ingeval van een terugkeer naar Irak, zelf de keuze maakte uw twee jongste kinderen R. en A. bij uw vrijwillige terugkeer naar Bagdad in 2017 mee te nemen (CGVS3, p. 4). Zoals hierboven aangegeven bevestigde u met uw vrijwillige terugkeer de appreciatie van de Commissaris-Generaal dat er actueel in Bagdad voor burgers geen reëel risico bestaat op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 §2 c) van de Vreemdelingenwet. Dat u de keuze maakte uw twee minderjarige kinderen mee te nemen bevestigt dit eens te meer en ondermijnt uw beweerde vrees in hun hoofde. Er kan immers verondersteld worden dat, indien u daadwerkelijk vreest voor hun veiligheid en hun leven ingeval van een terugkeer, u hen hier hoe dan ook niet aan zou hebben blootgesteld (CGVS3, p. 4).

U haalde bijkomstig aan dat uw kinderen hun huidige levensstijl niet aanvaard zal worden door uw familie. Uw kinderen gaan hier naar school en zij leven hier volgens uw verklaringen als “moslims zonder beperkingen” zijnde vrienden uitnodigen, uitgaan, kleren kopen die ze willen en geen bedekte klederdracht dragen (CGVS3, p. 5). Het volstaat echter niet om zeer algemeen op te merken dat uw kinderen reeds enige tijd in België verblijven en hierdoor als beschamend zullen beschouwd worden waardoor u en uw kinderen problemen riskeren bij terugkeer. Nergens concretiseert u deze aangehaalde vrees, waardoor ook dit slechts een blote bewering blijft. Ook de doorgestuurde prints van de foto's van uw kinderen in België kunnen geen ander licht op voorgaande werpen. Deze prints van de foto's tonen uw kinderen in België, niets meer en niets minder. Op geen enkele wijze kunnen deze prints uw bewering aangaande de reactie van uw familie ten aanzien van uw kinderen staven.

De prints van foto's van, volgens u, uw broer zijn facebookpagina en de foto van u en uw broer samen in Irak, kunnen evenmin bovenstaande appreciatie omvormen. Uit de voorgelegde foto's kan allereerst op geen enkele manier worden afgeleid dat het hier daadwerkelijk uw broer betreft. Ook al zou het ten andere vaststaan dat het hier daadwerkelijk uw broer betreft, quod non, dan nog volstaan deze stukken niet om in uw hoofde, alsook in hoofde van uw kinderen, te kunnen besluiten tot het bestaan van een nood aan internationale bescherming. Op geen enkele manier kan uit deze prints worden afgeleid dat u en uw kinderen, zoals u beweert, problemen zullen kennen met uw broer ingeval van een terugkeer naar Irak.”

Deze motieven worden door verzoekster op generlei wijze betwist, laat staan ontkracht of weerlegd, zodat ze onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

9. Verzoekster biedt in het verzoekschrift geen dienstig verweer tegen de motieven van de bestreden beslissing. De omstandige motiveringen in de bestreden beslissing vinden steun in het administratief dossier, zijn terecht en pertinent en blijven, aangezien ze niet concreet of dienstig worden betwist of weerlegd, onverminderd overeind.

10. In acht genomen wat voorafgaat kon de commissaris-generaal op grond van artikel 55/5 van de Vreemdelingenwet met recht besluiten tot de opheffing van de subsidiaire beschermingsstatus in hoofde van verzoekster en haar kinderen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De opheffing van de status van subsidiaire bescherming wordt bevestigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig mei tweeduizend eenentwintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS